

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om socialt udviklingsarbejde m.v.

Af Hanne Thanning Jacobsen (SF) m.fl.
(Fremsat 24/3 94).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Forslagsstillerne opfordrer regeringen til at tage nogle nærmere angivne initiativer på det socialpolitiske område med henblik på at fremme udviklingsarbejde m.v. på det sociale område.

Som baggrund for forslaget angives det, at det er bedre at give folk ressourcer frem for at skabe afhængighed, og derfor ønsker forslagsstillerne at fremme mulighederne for forebyggende og lokale udviklingsaktiviteter mest muligt. Inden for nogle nærmere angivne rammer foreslås det at der indføres lovmæssig mulighed for, at kommunerne og amterne kan få 50 procents statsrefusion til udviklingsarbejde, og at der på Socialministeriets budget på finansloven årligt afsættes særlige udviklingsmidler til fremme af omstilling og til udvikling af nye metoder i socialt arbejde. Endvidere foreslås det at oprette et socialt udviklingsråd med nærmere angivne opgaver, herunder at formidlingscentre videreføres under et sådant udviklingsråd som såkaldte regionale udviklingscentre.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at udviklingsarbejdet i den sociale sektor ifølge forslagsstillerne ikke har været særlig højt prioriteret i de senere år. Det kan jeg ikke tilslutte mig.

For det første vil jeg gerne gøre forslagsstillerne opmærksomme på, at udviklingsarbejdet som led i en omfattende ændrings- og omstillingsstrategi inden for det sociale område allerede tog sin begyndelse i starten af 1980'erne med bl.a. forsøgsparagraffer i bistandsloven samt Socialministeriets forsøgs- og omstillingsmidler. Og i 1988 blev SUM-programmet vedtaget af Folketinget, hvortil der over en 3-årig periode i alt er blevet bevilget 350 mio. kr. til etablering af egentlig socialt udviklingsarbejde med tilknyttede evaluerings- og formidlingsaktiviteter. Og som forslagsstillerne også selv nævner i forslaget, eksisterer der i dag i Socialministeriets regi en lang række forsøgs- og udviklingspuljer til fremme af lokalt forebyggende udviklingsaktiviteter.

Erfaringerne fra SUM-programmet og andre forsøgsinitiativer i 1980'erne har vist, at der er sket et holdningsskred i forhold til udviklingsarbejdet, som har medført, at udviklingsarbejde efterhånden er kommet ind i varmen.

For det andet vil jeg henvise til, at kommunerne har ansvaret for opgaveløsningen på det sociale område, og at kommunerne som følge heraf også har et ansvar for iværksættelse af udviklingsstrategier.

Det er min opfattelse, at der generelt sker meget i kommunerne på udviklingsområdet, og at kommunerne økonomisk støtter mange af de aktiviteter, der er i gang. I nogle kommuner er man endda gået så vidt, at der på lokalt niveau er blevet etableret egentlige udviklingspuljer. Og det er mit indtryk, at kommunerne er interesserede i at fortsætte disse udviklingsaktiviteter og fortsat vil afsætte midler hertil. Men jeg er opmærksom på, at der kan være forskelle på de betingelser, som udviklings- og forsøgsaktiviteterne har i de enkelte kommuner.

Jeg er bange for, at en særlig statsrefusion på 50 pct. til udviklingsarbejde i amter og kommuner i nogle tilfælde vil gå til initiativer, som man allerede har besluttet at iværksætte, og at kommuner og amter vil være tilbøjelige til ikke at støtte udviklingsaktiviteter inden for områder, som ikke aktuelt er prioriterede i kommunens planlægning, hvilket på længere sigt kommer til at gå ud over de nytænkende og fremadskuende og mere utraditionelle initiativer.